

עת"א 63615/12/19 - ויסאם אלחנן נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

עת"א 63615-12-19 אלחנן(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני	כב' השופט יוסף בן-חמו
העותר	ויסאם אלחנן
נגד	
המשיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

פסק דין

בפני עתירת אסיר ביטחוני המבקש להורת למשיב לאפשר לאמו ולאחותו לבקרו.

העותר טוען כי מאז הביקור האחרון שאמו ביקרה אצלו, ביום 4/11/19, לא התאפשר לו לקבל ביקורים וזאת בשל איסור גורף שהטיל המשיב, בסמוך לאחר מכן, על כניסתם של אמו ואחותו לבתי הכלא שבאחריותו. העותר מוחזק כיום בכלא מגידו.

העותר סבור כי כניסת האם והאחות נפסלה בשל אירוע שהתרחש בכלא ביום בו ביקרו אותו - 4/11/19, על אף שהאם והאחות לא מעורבות באירוע. האירוע התרחש אך בשל ההתנהלות הקלוקלת של הסוהרים.

נעשתה פנייה בשמן של האם והאחות בבקשה להסיר את המניעה ובכל מקרה נדרש המשיב לנמק את הסירוב ולציין את משך התקופה. בתגובה שנתקבלה ביום 26/11/19 על ידי קצינת האסירים, נמסר כי נפסלה כניסתן עד להודעה חדשה לאור הפרת סדר ומשמעת במתחם הביקורים והסתת האזרחים.

בעתירה מפורטת גרסת העותר לאירועים. לטענתו, התקרית עם הסוהרים ארעה לאחר שהסוהרים סירבו לאפשר למבקרים להעביר ציוד ובגדי חורף לאסירים. כשהתלהט הוויכוח תקפו עשרות סוהרים את בני המשפחה וריססו עליהם גז מדמיע ונהגו באלימות, עד כי חלקם נזקקו לטיפול רפואי. מעורבותן של האם והאחות הסתכמה בכך שהן ניסו לחלץ את אחד מהמבקרים שהותקף קשות על ידי הסוהרים.

העותר טוען כי הטלת הגבלה בלתי מוגבלת בזמן של איסור ביקורים על האם ובתה הינה בלתי מידתית ומנוגדת להוראות פקנ"צ. זכותם של קרובי משפחה לבקר את בן משפחתם השוהה בכלא הינה זכות בסיסית המעוגנת בדין הישראלי ובדין הבינלאומי. בית המשפט העליון עמד במספר פסקי דין על חשיבותם של ביקורים כאלה גם לאסיר וגם לבני משפחתו והיא חלק מהזכות לחיי המשפחה.

בכתב התשובה שהגישה הודיעה המשיבה כי לאחר בחינה מעמיקה של העתירה וקבלת מלוא הנתונים מהגורמים הרלוונטיים, מסכימה המשיבה להסרת הפסילה כלפי האחות - רחיל אלחנן.

לעומת זאת, בעניין אמו של האסיר המשיבה טוענת שהפסילה שלה מלבקר את בנה הינה החלטה מנהלית סבירה שיש להותירה על כנה וכי אין הצדקה שיפוטית להיעתר לה.

העותר מוחזק במעצר כעצור ביטחוני לאחר שהוגש נגדו כתב אישום המייחס לו שורה ארוכה של אישומים בעבירות - נשיאת משרה בהתאחדות בלתי מותרת, חברות ופעילות בהתאחדות בלתי מוכרת, ביצוע שירות עבור התאחדות בלתי מותרת, נוכחות באסיפה של התאחדות בלתי מוכרת, קשירת קשר לסחר בציוד מלחמתי, זריקת חפץ נפיץ, ייצור חפץ נפיץ ללא היתר, נשיאה והחזקת נשק ללא היתר. העותר ריצה בעבר שני מאסרים כאסיר ביטחוני.

המשיבה טוענת כי היא פעלה בעניינה של האם על פי הוראות פקנ"צ 03.02.00 "כללים ביחס לאסירים ביטחוניים".

הפקודה מאפשרת הטלת מגבלות מיוחדות על אסירים ביטחוניים, זאת בשל הפוטנציאל הממשי לסיכון ביטחון המדינה בכלל וסיכון הסדר והמשמעת בבתי הסוהר בפרט. ההגבלות הינן בנושאים שונים ובכללם **ביקורים** (סעיף 3ב').

תקנה 30(ב) לתקנות בתי הסוהר, התשל"ח - 1978, מסמיכה את מנהל בית הסוהר, בהחלטה מנומקת ובכתב לאסור את כניסתו של מבקר לבית הסוהר, להגבילה בתנאים, או להפסיק ביקור או פגישה עם אסיר, אם יש לו יסוד סביר לחשוד שביקורו של אותו אדם יגרום לפגיעה בביטחון המדינה, בביטחון הציבור או בסדר הטוב והמשמעת בבית הסוהר.

במקרה הנדון, ההחלטה המנהלית לאסור את כניסתה של אם העותר היתה של ראש ענף וביטחון מידע לבקשתו של מפקד בית הסוהר בהתאם להליך הקבוע בסעיף 23 לפקנ"צ 04.42.00 "סדרי ביקור אצל אסירים", המאפשר גם לאדם שכניסתו נפסלה לפנות בבקשה מנהלית למפקד בית הסוהר בבקשה לאשר את כניסת המבקר.

בכתב התשובה מפרטת המשיבה את הנסיבות והעובדות שהביאו לפסילה ; במהלך ביקור שערכו אמו ואחותו של העותר בבית סוהר מגידו, פרצה מהומה שבמהלכה תקף אחד המבקרים את קצין הביקורים. כאשר ניסו אנשי שב"ס להשתלט על אותו מבקר החלה אמו של העותר להשתולל ואף דחפה סוהרות. היא עוכבה לחקירה ובהודעתה שנגבתה תחת אזהרה לא הכחישה לחלוטין את המעשה, אלא רק טענה שהיא עשתה זאת כדי להפריד בין הסוהרים לבין אותו מבקר שהתפרע.

נגד המבקר התוקף הוגש כתב אישום לבית המשפט. התיק כנגד האם נסגר מחוסר ראיות. הודעתו של הסוהר שהותקף והודעתה של האם, צורפו כנספחים לכתב התשובה. כמו כן, צורפה התייחסותו של מנהל הכלא לאירוע.

למרות המלצתו של ס. מפקד הכלא לפסול את כניסתה של האם לביקורים החליט הגורם המוסמך להורות על פסילת ביקורים לפרק זמן קצוב של 5 שנים.

לאחר הדיון שנערך במעמד הצדדים, ניתנה החלטת ביניים המורה למשיבה להגיש כתב תשובה משלים לאחר שהגורם

המוסמך ישקול במסגרת סמכותו האם ניתן לקצר את תקופת הפסילה.

בכתב התשובה המשלים הודיע המשיבה שעל אף שבמקרה זה קיימת חומרה יתירה נוכח הפגיעה באיש סגל, אירוע שעלול היה להסתיים באופן קשה הרבה יותר, לאחר ששב ושקל את ההחלטה ואת המלצת בית המשפט, החליט הגורם המוסמך לקצר את תקופת הפסילה לשנתיים.

בתגובה לכתב התשובה המשלים הודיעה ב"כ העותר כי היא סבורה שהתקופה צריכה להיות קצרה יותר ובמקרה כאן אין הצדקה לפסילה של שנתיים.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ולאור הקיצור המשמעותי של תקופת הפסילה, פחות ממחצית מהתקופה שנקבעה בהחלטה המקורית, אני סבור שבנסיבות העניין מדובר בהחלטה מידתית וסבירה ואין מקום להתערב בה.

בפני הגורם המוסמך עמדו ראיות מנהליות ממשיות - עדותו של הסוהר דקר בללטי המתאר את התנהלותה של האישה

-

שורה 11: "באתי לתחנה להגיש תלונה כנגד שני תושבי ג'נין גבר ואישה שאני לא מכיר אותם באופן אישי. אני עובד בכלא מגידו, אני קצין ביקורים בכלא, היום במהלך עבודתי בכלא הגיעו השניים והתחילו להשתולל, אני ביקשתי מהם להתרחק וסגרתי את החלון והלכתי לאכול. באמצע האוכל התקשרה אלי החיילת ואמרה שהם שברו את החלון... ואיך שעצרנו אותו הגיעה האישה תושבת ג'נין והתחילה להשתולל ולדחוף את הסוהרים בידיים... שאלה: האם האישה תקפה אותך. תשובה: לא, היא תקפה את הסוהרות, הסוהרות ביקשו ממנה להתרחק והיא סירבה תוך שהיא דוחפת אותם".

אמנם במהלך החקירה התברר שאין די ראיות כדי להגיש נגדה כתב אישום ולהרשיעה, אך המתואר לעיל מהווה ראיה מנהלית משמעותית.

בחקירתה נשאלה האם - "שאלה: מחומר החקירה עולה כי את תקפת שתי סוהרות, מה יש לך לומר על זה? תשובה: אני לא תקפתי, אני הגנתי על עצמי. שאלה: איך הגנת על עצמך. תשובה: הם הסוהרים או השוטרים הגיעו לעצור את הבחור ואנחנו רצינו להפריד ביניהם והרביצו לי אני הגנתי על עצמי".

אני סבור כי נקיטת האמצעים ופסילת האם לפרק זמן קצוב של שנתיים מלהיכנס לביקורים, הגיונית ומתחייבת לאור התנהלותה.

אני מורה על דחיית העתירה.

ניתן היום, כ' אדר תש"פ, 16 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.